

Boros Imre: Uniós választás és manipuláció

2019 május 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Figyelmeztetés a Gyurcsány-osztag felemelkedése!

Az európai történelem korábbi korszakaiban az országok szuverenitását az uralkodók testesítették meg.

ők döntöttek az irányításuk alá tartozó népek sorskérdéseiben. Akaratuktól függetlenül és az alulról jövő nyomás miatt esetleg vagy rendszeresen döntéseikben figyelembe vették más, befolyásolásra képes csoportok véleményét is. A monarchiák megdöntése után a szuverenitás fogalma és gyakorlása is alapvetően megváltozott. Megjelent a népszuverenitás, kialakult a gyakorlásának módszertana, noha ez országonként és időszakonként jelentős eltéréseket mutat(ott). A népszuverenitás vegytiszta megjelenési formája, ha az eldöntendő kérdésekben a népet megkérdezik, és a válaszoktól függetlenül dőlnek el az ügyek. Az ilyen szuverenitásgyakorlás időigényes, és ha nem kötelező a részvétel, nem is hatékony.

Az azonban biztos, hogy az egyszemélyi szuverenitáson alapuló rendszerek megdöntéséhez komoly anyagi forrásokra volt szükség. A pénzurak (Fuggerek, Mediciek) korábban ültettek trónra uralkodókat, és ugyanígy meg is fosztották is őket címeiktől, ha zavarta őket, hogy a nekik tetsző dolgokban a szuverén uralkodók akadályokat gördíthetnek eléjük, és az akadályok elhárítása egyre többbe kerül. A köztársaságot – modern formában – a világ egyes országainak forradalmak hozták el, és a résztvevők nem riadtak vissza az erőszaktól sem, amelynek során a régi, egyszemélyes szuverenitás védelmezőit, ha kellett, tömegesen likvidálták (1789 Franciaország, 1917 Oroszország). A baloldali történetírás az ilyen események kezdeményezőjeként nemes egyszerűséggel általában a népet jelöli meg, amely „fellázadt” a zsarnokság ellen.

Az egyszemélyes szuverenitás megdöntői eddig két történelmi modellt alkalmaztak. A tartósabbnak a deklarált népszuverenitáson alapuló polgári demokráciák bizonyultak, a nép egy kiválasztott rétegét (munkásosztály) a diktatúrájukhoz hivatkozásul felhasználó rezsimiek jórészt elbuktak. A polgári demokráciákban a népszavazáson alapuló szuverenitás gyakorlása jórészt háttérbe szorult. Helyette a képviseleti demokráciát állították, rotációs rendszerrel, amelyben a szuverenitással rendelkező népnek időre időre lehetősége van képviselői leváltására.

Az egyszemélyes szuverenitást a történelem szemétdombjára helyezték olyan rendszer létrehozását szorgalmazták, ahol a valós hatalomgyakorlás közvetlenül, a szuverén nép által választott képviselőkön keresztül működik. A valós hatalomgyakorlókra az a feladat hárul, hogy a szuverén nép mindig az ő érdekeiknek megfelelően döntsön a választásokon. Az elmúlt több mint két évszázad tapasztalata azt mutatja, hogy ez jórészt sikerül. A balsikerek többnyire akkor következnek be, amikor vagy nagyon mélyre süllyed a nép létnívója, és/vagy a „kívánatos” eltérő nézetek is lábra kapnak, és ezek élére karizmatikus (esetleg fanatikus) vezetőik állnak.

Röviden szólva a valóságos hatalom mindig igyekszik a szuverén nép döntését a saját szájíze szerint manipulálni. Különösen így van ez egy olyan helyzetben, mint a mai Európai Unió, ahol az alapvető európai gondolat, a nemzetek együttműködő Európája és az Európa országait egy birodalomba összegyűrné akarók jó néhány éve már nyíltan ellenfelekké váltak. Régen elmúlt az az idő, amikor egyik vagy másik érdekcsoportot azonosítani lehetne az Európai Parlamentben működő politikai csoportokkal, frakciókkal. Csupán annyi mondható el, hogy a hagyományos politikai baloldali pártjai zömében birodalomépítőek, de bőven fellelhetők ilyen elemek a hagyományosnak mondott jobboldalon is. Mára az ismeretlenség homályából és a folytonos tagadásból kirajzolódnak azok a kontúrok is, ahogy a birodalomépítőek építkeznek. Az építkezés különféle (manipulatív) területeinek pusztá említését még egy évtizede is közéleti „bűnök” tekintették, az ilyen „igék” hirdetői nézeteik elhallgatására számíthattak, nem is beszélve közéleti és esetenként egzisztenciális kirekesztettségetől.

Éppen a hétvégi EP-választás bizonyította arra, hogy a birodalomépítőek miként manipulálnak a saját érdekében. A mondást, hogy a voksolásnak eddig csekély jelentősége volt a mindennapjaink szempontjából, ma meg nagyobb, érdemes úgy megfogalmazni, hogy ma igazi jelentősége van (volt). Ezt a birodalomépítőek is tudják, ezért voltak kénytelenek időnként kilépni a homályból és megmutatni magukat. És ezzel manipulatív tevékenységük is – hiába igyekeztek minden eszközzel eltitkolni – legalább részben láthatóvá vált, amit események sora bizonyít.

Frontális támadást indítottak a jobbközép és jobboldali pártok tartós együttműködése ellen. Az ilyen modellel másodsor is próbálkozó Ausztria politikai rendszerét évek szívós munkájával és tetemes pénzzel előkészített merénnyel felrobbantották. Ez a birodalomépítőek eddigi leglátványosabb sikere, bár aligha örülhetnek annak, hogy a technika is láthatóvá vált.

Ugyanakkor a birodalomépítésben érdekelt sajtó üzemeltetése szinte közhely. A véleménysokszínűséget korábban követő közösségi médiát viszont cenzúrázzák, a nekik nem tetsző üzeneteket törlik. Ömlik a pénz a civilnek álcázott, de birodalmi célokért dolgozó szervezetekbe. Magába a választás folyamatába is beépítették a manipulációt. A tiltások ellenére közölték a holland voksolás exit-poll eredményét, és Timmermans fő birodalmi

ember fényes gy?zelmét hirdették, noha csak arról volt szó, hogy a két kisebb liberális párt emberei átszavaztak a szoci vezérre. Ha baloldali holland lennék, talán én is ezt tettem volna, hogy er?sítem egy holland ember er?s bizottsági ambícióit. A brit választásról egy hangnyi exit-poll sem volt, de May pánikszere?en lemondott. ? id?ben tudta az eredményt, hiszen pártjának szavazatszámálói a szavazókörökben ültek. Mi más volt, ha nem szándékos manipuláció ez a szelektív exit-poll ismertetés?

A birodalomépítést szolgáló, gondos el?készítés után immár fél évtizede folyik az Európába idegen és ellenséges kultúrák követ?inek milliósámra történ? beáramoltatása, és ehhez az anyagi feltételek biztosítása. (Err?l még a mi Szekeres Imrénk is tudott már 2009-ben.)

Most, a választások után az a kérdés foglalkoztat, mennyit érzékel Európa népe abból, hogy mi folyik körülötte. A hétf? reggel egyrészt örömteli, másrészt kijózanító volt. Örömteli a kormánykoalíció fényes gy?zelve. Annak is örülnünk kell, hogy rajtunk kívül Olaszországban, Franciaországban és Lengyelországban is a nemzetek Európájának hívei kerekedtek felül. Kiábrándító azonban, ahogy az Európai Parlament összetétele ki fog nézni, nagyon hatott a manipuláció. Figyelmeztetésre van ok idehaza is, mert a Gyurcsány-osztag felemelkedése f?ként a vidéknek és a tradicionálisan balos f?városi kerületeknek köszönhet?. Az európai nemzetek ügyét az EP továbbra sem fogja szolgálni – bízni az állam- és kormányf?k tanácsában lehet. Remélhet?en Weber és Timmermans is elbúcsúzhat bizottsági elnöki ambícióitól. A nemzetek Európája kontra egyesült európai államok ügye nem d?lt el, reménykedhetünk, hogy utóbbi kútba esik, f?ként ha a következ? nemzeti választásokon a nemzetiek tovább er?södnek, amire komolyak az esélyek. Közben az EP-ben tovább folyik a természetlen szócséplés a pénzügyi világhatalom szája íze szerint.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ

www.magyarmenedek.com

